

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 29 (965) | Субота, 26 липня 1986 року | Ціна 2 коп.

ПЛАН ДВОХ РОКІВ—ДО 70-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ НАМІЧЕНИЙ РУБІЖ БУДЕ ВЗЯТО

Готуючи гідну зустріч 70-й — річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції, прагнучи ділом відповісти на рішення XXVII з'їзду КПРС і XII з'їзду УТОГ, колектив трудівників Харківського УВП-1, зваживши свої можливості, взяв підвищені соціалістичні зобов'язання по достроковому завершенню планового завдання першого року дванадцятип'ятиріччя.

Ініціатором цього патріотичного руху на підприємстві став колектив оптичної дільниці цеху складання фільмоскопів. За рахунок раціонального використання робочого часу, економії витрат електричної енергії і матеріалів, приведення у дію інших резервів виробництва складальники підвищили якість продукції до здалі її з першого подання на 98,8 процента і підвищили продуктивність праці на одиницю. Це й дало можливість 24 робітникам підтримати ініціативу полтавців і взяти зобов'язання — план 2 років п'ятиріччя до 70-річчя Великої Жовтня.

Звичайно, вийти на такий високий рубіж — завдання непросте і відповідальне. Але в колективі дільниці давно вже склалася міцна робітничо-традиційна — працювати добросовісно, сумлінно. Тому й не дивно, що 90 процентів трудівників носять почесне звання ударників комуністичної праці, а дільниця в цілому за 5 місяців літнього року тричі виборювала першість у внутрізаводському соціалістичному змаганні.

Отже, як мовиться, запас надійності є. І створили його люди. Такі, як Микола Олександрович Симоненко, Олександр Михайлович Фроленко, Надія Іванівна Рижкіна, які, передаючи свій багатий виробничий досвід молоді, застосовуючи прогресивні методи і прийоми праці, домоглися того, що на дільниці всі робітники освоїли суміжні операції, досягли повної взаємозамінності. А це, як відомо, вагомий підйом у підвищенні продуктивності праці, важливий фактор інтенсифікації виробництва. Цьому значною мірою спри-

ють систематичні заняття у школі комуністичної праці, де на конкретних прикладах кращі наставники підприємства О. Ф. Парфенов, Л. Я. Єфремова, Т. І. Голобородько та інші навчають молоду робітничу зміну, прищеплюють їй любов до професії, передають естафету традицій колективної роботи.

Здобутки харків'ян одразу стали вагомими з переходом на бригадну форму організації і стимулювання праці. Тепер нею охоплено 103 трудівники в складі 9 бригад, три з яких працюють із застосуванням коефіцієнта трудової участі. Доречно зазначити, що бригада оптиків цеху складання фільмоскопів, яка нині є лідером соціалістичного змагання, трудиться за єдиним нарядом.

Добрі показники у праці досягають бригади слюсарів-складальників, які при змінному завданні 659 електромагнітів, випускають їх на 100—150 штук більше. Тому й кращим цехом на підприємстві по праву вважається механо-складаль-

ний колектив, який не раз виходив переможцем соціалістичного змагання, а нинішнього року — теж двічі. За п'ять місяців складальники випустили значну кількість понадпланової продукції: електромагнітів — 2517 штук, фільмоскопів — 1625.

Дотягнуті успіхи — запорука того, що намічений рубіж буде взятो з честю. Ось імена тих, хто веде перед у цьому змаганні, хто особистим прикладом надихає своїх товаришів по роботі підкорювати нові вершини у праці: штампувальники Клавдія Дмитрівна Фомичова і Михайло Тихонович Колмик, шліфувальники оптичних деталей Микола Олексійович Симоненко і Марія Михайлівна Усова, різальник металу Михайло Павлович Макланов, свердловальниця Ніна Іванівна Фоміна.

Ці передовики задають сьогодні тон у роботі, на них рівняються всі члени трудового колективу.

О. ЖУКОВА,
ст. інженер з праці
Харківського УВП-1.

У ритмі прискорення працює різальник підготовчої дільниці Харківського УВП-2 Володимир Митько. Передовик добре усвідомив, що завдання з інтенсифікації виробництва — це справа кожного. І на своєму робочому місці нечууючий трудівник доводить, що широко використовуючи прогресивні методи і прийоми праці, борючись за економію сировини і матеріалів, можна дати продукції більше і кращої якості.

В. Митько — ударник комуністичної праці, неодноразовий переможець соціалістичного змагання.

Фото І. МІНЬКА.

27 ЛИПНЯ—ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

Нев'яною славою покрили себе в роки війни моряки-чорноморці. Дбайливо зберігають і продовжують їхні славні традиції нинішні воїни. В далеких походах і щоденному навчанні вони підвищують свою бойову майстерність, вивчають ввірену їм сучасну техніку.

На знімках: вгорі — морські піхотинці, відмінники бойової і політичної підготовки (зліва направо) — сержант відмінник ВМФ Вячеслав Гуйбан, старший матрос Анатолій Колодієнко, матрос Гінтарас Моцкус; внизу — ракетний крейсер «Слава» в поході.

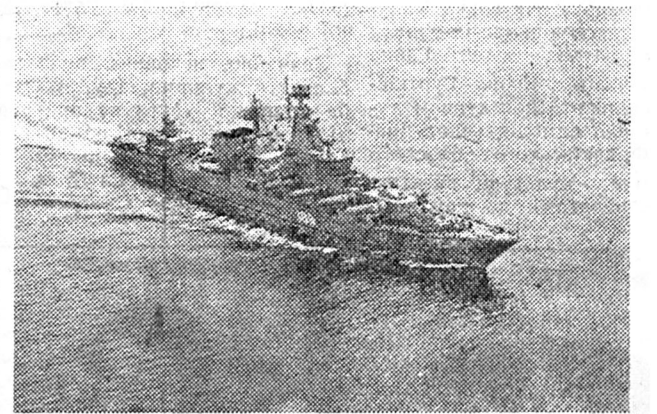

Фото Ю. Ільєнка

(Фотохроніка РТАУ)

У фонд чуйності і доброти ТИЖДЕНЬ ЗБОРУ КОШТІВ

Допомога потерпілим від аварії на Чорнобильській АЕС — наша загальна справа. Так вирішив колектив Запорізького обласного будинку культури (директор Г. М. Воронькова).

Активісти культзакладу оголосили тиждень збору коштів у фонд допомоги і першими перерахували свій одноденний заробіток.

Патріотична ініціатива була широко підтримана чле-

нами УТОГ — відвідувачами Будинку культури, які впродовж тижня вибрали 122 карбованці і переказали цю суму на рахунок Свій одноденний заробіток приєднали до цього внеску працівники міграційного відділу і клубів УТОГ Мелітопольського і Кам'яно-Дніпровського районів.

С. МОРДУШЕНКО.

Запорізька область.

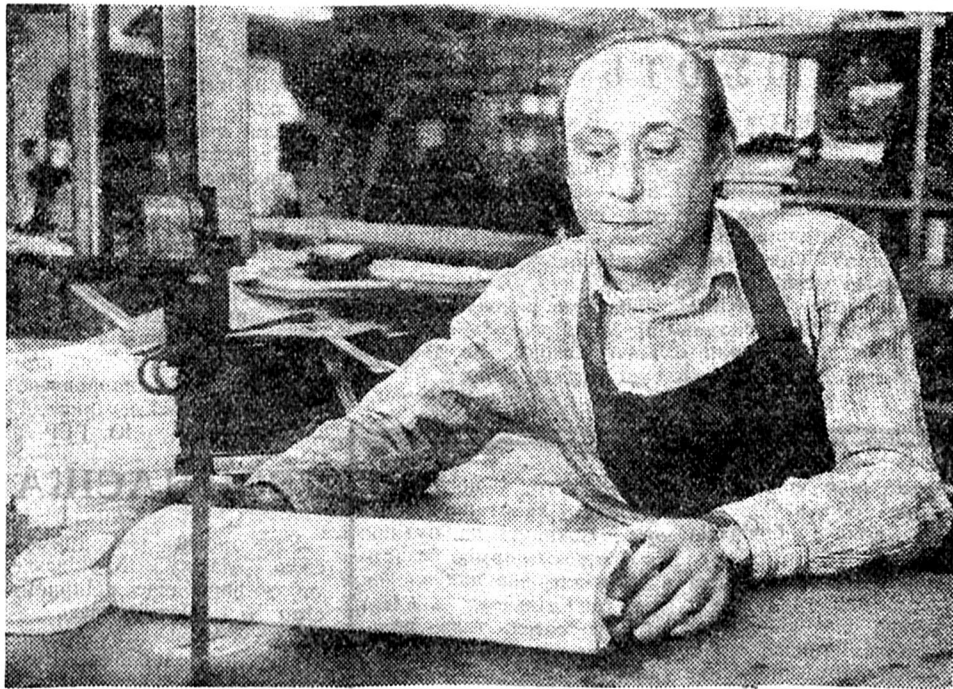
ВНЕСОК ЧЛЕНІВ УТОГ

Колектив виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» сприйняв як свою біду аварію, що трапилася на Чорнобильській АЕС. Машинобудівники перерахували у фонд допомоги потерпілим понад 150 тисяч кар-

коштів взяли члени УТОГ, які трудяться у цехах об'єднання. Вони зробили внесок у сумі 200 карбованців. Найбільші особисті вклади належать Василю Чеботареву, Ніні Свиридовій, Едуарду Вінінику, Ганні Тимохінній.

Ф. КАЛАФАТ.

Активну участь у збиранні Донецька область.

Рішення XXVII з'їзду КПРС — в життя ПАРТОРГАНІЗАТОРИ

Півтори тисячі робітників-комуністів направлені первинними парторганізаціями Кременчука в бригади, де немає партгруп. Доручення в них одне: стати організаторами змагання за виконання рішень XXVII з'їзду КПРС.

Вони допомогли посилити партійний вплив на справи трудових колективів, — розповідає перший секретар Кременчуцького міського партії М. І. Залудяк. — Як відомо, у великих бригадах звичайно створюються партгрупи. Але

ж поруч з ними велика кількість невеликих колективів, укрупнити які не дає змоги специфіка виробництва. Особливо багато їх у будівництві, торгівлі, побутовому обслуговуванні.

За рекомендацією міському первинній парторганізації вивчили розстановку членів КПРС на робочих місцях, і виявилось, що в кожних чотирьох з десяти малих бригад взагалі не було комуністів. Треба було розв'язати непросте завдання: на цих же підприємствах і в організаціях під-

брати людей відповідних спеціальностей, які б могли перейти в малі колективи, стати в них парторганізаторами.

Аналіз показав також, що в інших сорока процентах малих бригад працюють лише по одному або по два члени партії. Більшість з них теж затверджено парторганізаторами.

На Кременчуцькому до-мобудівному комбінаті № 3 відповідальне доручення одержали понад двадцять робітників. Молодий комуніст Валентин Стоян став

парторганізатором у комуністичній бригаді по встановленню фундаментів будинків. Він очолив змагання за високу якість роботи. Колектив міцно зайняв місце в ряду передових. Павло Явтушенко працював арматурником. Доручення парторганізатора одержав, коли проходив кандидатський стаж. Повів за собою товаришів особистим прикладом. Недавно П. Явтушенко сам очолив бригаду. На Кременчуцькому авто-мобільному заводі з партійним дорученням парторганізатора в бригаду прийшов М. Ф. Комаревцев. У передз'їздовому змаганні він добився звання «Кращий за професією».

Авангардна роль парторганізаторів виражається в конкретних вчинках, практичних діях, бездоганному виконанні громадського обов'язку. Дійову допомогу їм подають первинні й цехові партійні організації. Вони ж контролюють виконання доручень. Міськом партії зобов'язав парткоми підприємств і організацій налагодити навчання парторганізаторів, узагальнив досвід кращих. Посилення партійного впливу безпосередньо на робочих місцях, там, де політичні рішення перекладаються на мову практики, допомагає працювати без відстаючих.

Парторганізатори зробили тільки перші кроки, підкреслює перший секретар міському партії М. І. Залудяк. — На промислових підприємствах, будовах, транспорті результати їхньої діяльності більш помітні, ніж в обслуговуючих галузях. Міськом партії, парткомам і первинним парторганізаціям потрібно подбати про їх активність, авторитет. Мета — активізувати людський фактор, зосередити увагу кожного трудового колективу, кожного окремого трудівника на виконанні рішень XXVII з'їзду партії.

О. ПАЛАНТ,
кор. РТАУ.

Група народного контролю Сімферопольського учбово-виробничого підприємства бере активну участь у боротьбі за ощадливе витрачання сировини, матеріалів та електроенергії.

Велику увагу приділяють народні дозорці підвищенню якості вироблюваної продукції. Систематичні перевірки, що їх проводять контролери, сприяють зміцненню трудової і технологічної дисципліни. В тому, що на підприємстві немає браку, є й їх частка праці.

На знімку: член групи народного контролю УВП Наталія Миколаївна Черненко (праворуч) цікавиться якістю виробів у швачки-мотористки Н. Пирогової.
Фото О. ШУСТА.

Університет правових знань

ТВОРЧА РОЛЬ ЗАКОНУ

Складні та багатогранні завдання прискорення соціально-економічного розвитку країни, вдосконалення суспільних відносин розв'язує під керівництвом партії радянський народ. Чи має яке-небудь відношення до цієї життєво важливої справи правова діяльність? Звичайно, сама по собі вона ніяких матеріальних благ не створює. Але в організації продуктивної праці вона займає важливу роль.

Конституція СРСР визначає економіку країни як єдиний народногосподарський комплекс, що охоплює всі ланки суспільного виробництва, розподілу й обміну. Згідно з статтею 16 Конституції керівництво економікою здійснюється на основі державних планів економічного і соціального розвитку, з урахуванням галузевого і територіального принципів, при поєднанні централізованого управління з господарською самостійністю та ініціативою підприємств, з активним використанням господарського розрахунку, прибутку, собівартості, інших економічних підойм і стимулів.

Основний Закон закріплює соціалістичну власність на засоби виробництва як основу економічної системи. Відповідно до цього найвищою метою суспільного виробництва проголошується найповніше задоволення зростаючих матеріальних і духовних потреб людей. На XXVII з'їзді КПРС підкреслювалося, що наше законодавство — цивільне і трудове, фінансове і адміністративне, господарське і карне — повинне ще активніше допомагати впровадженню економічних методів управління, дійшовому контролю за мірою праці і споживання, втіленню в життя принципів соціальної справедливості.

Важливе значення має прийнятий два роки тому Закон про трудові колективи. Він покликаний сприяти розвитку ініціативи та підприємливості трудящих, стимулювати продуктивну працю, підвищувати зацікавленість кожного в її кінцевих результатах. Можна навести чимало прикладів активного використання повноважень, наданих трудовим колективам. На ждановському металургійному комбінаті «Азовсталь», Пубузькому нікелевому заводі, Лозівському ковальсько-механічному, Нижньодніпровському трубопрокатному безпосередньо в цехах і бригадах розв'язуються питання забезпечення трудової і виробничої дисципліни, розподілу та використання фондів економічного стимулювання, поліпшення умов праці, організації соціалістичного змагання. Однак, на жаль, так ідуть справи далеко не скрізь.

Велике економічне і соціально-політичне значення має утвердження в нашому суспільстві здорового, тверезого способу життя. І в цій важливій справі значну роль відіграє право. За період дії нового антиалкогольного законодавства в республіці помітно скоротилося споживання спиртного, зменшилася кількість пов'язаних в пияцтвом правопорушень. Втрати робочого часу через прогули та інші порушення трудового законодавства скоротилися на 16 процентів.

Наприклад, на Новоолександрівському автопідприємстві № 14672 та ряді інших прочитано цикли лекцій, діють лекторії «Тверезість — норма життя», проти п'яниць, ледащого і бракоробів піднялася широка громадськість.

Характерно, там, де організовано боротьбу з поганими звичками, досягли добрих виробничих показань.

Але сила закону в утвердженні тверезого способу життя використовується ще далеко не скрізь. Наприклад, на Калуському заводі залізобетонних виробів та конструкцій п'яниць почувують себе досить привільно, деякі працівники не раз потрапляли в медпитверезник. Чому так трапляється? Одна з причин у тому, що комісія по боротьбі з пияцтвом тут працює слабо, до важливої справи не залучено робітничий актив. Остеронь стоять юридична служба, місцеві правоохоронні органи.

Радянське право орієнтовано на те, щоб громадяни СРСР мали повну можливість працювати творчо, продуктивно, створювати матеріальні й духовні цінності. З одного боку, право має на меті якнайкраще організувати і спрямувати їхню трудову діяльність. З другого, — захистити суспільство від дезорганізації, дармоїдства, хуліганства, інших антисуспільних явищ.

У цьому зв'язку не можна не сказати про таке. Певна частина людей сприймає наше демократичне право лише як гарантовану державою можливість одержувати особисту вигоду, діяти на свій розсуд. При цьому обов'язок дати користь суспільству, який випливає із законодавства, ніби випускається з уваги або відсувається на другий план. На цьому ґрунті нерідко проростають утриманство, намагання одержувати нетрудові доходи, окупаційованість, обман держави, інші негативні явища. В соціалістичному суспільстві не існує і не може існувати прав громадянина без його обов'язків, однаково як і немає обов'язків без прав.

І. КОЗИНЦЕВ,
заступник начальника
відділу Мініюсту УРСР.

ПОСАДИ І ВИРОСТИ ДЕРЕВО

Нерідко ми стаємо свідками такої сумної картини: заїжджає у двір автомобіль, «хруп» — і немає дерева... На жаль, такі випадки непоодинокі. Можна навести безліч прикладів того, як нищать зелені насадження, і, що особливо вражає, без усякої потреби. Півбиди, коли це недбалість, байдужість, — набагато гірше, — коли це зумисна наруга над деревом. Шкода, що ми часом не помічаємо, або не хочемо помічати такі вияви «спілкування з природою», шкода...

Напевно не всі знають, що у відповідних постановках міськвиконкомів нашої республіки у тій чи іншій формі зазначено, що за кожне пошкоджене дерево діаметром стовбура від 4 до 50 сантиметрів накладається штраф у розмірі від 10 до 230 карбованців, а на осіб, які відмовляються відшкодувати заподіяні збитки, матеріали передаються до районних судів.

Це треба знати і пам'ятати всім. Причому прагнути активно впроваджувати у життя цей закон.

Що ж виходить на ділі? Я — учасник Великої Вітчизняної війни і бачив як гинули цілі лісові масиви. Гіркі ті спогади. Але тоді боролися за життя людей і про дерева не думали. А тепер уже давно настав час подбати і про нашого зеленого друга. Скажімо, я — пенсіонер, із задоволенням виходжу на посадку дерев, на впорядкування території парків і скверів. Коли саджаю дерево, завжди думаю про загиблих на полях війни фронтівих товаришів. За них і в ім'я прийдешніх поколінь я вирощую дерева. Нехай кожний саджанець, який в часом стане ошатним, струнким деревом, буде пам'яттю про тих, хто не дожив до цієї чудової пори.

Народна мудрість каже, що кожна людина повинна

виховати дитину і виростити дерево. Замисліться над глибоким змістом цього вислову. Адже без дерев, без рослинного світу не можна уявити життя на землі. Дерева не тільки прикрашають вулиці і площі наших міст і сіл. Вони — це своєрідна зелена лабораторія, яка поглинає шкідливі для нашого організму речовини і виділяє життєво необхідний кисень, виробляє фітонциди, які вбивають хвороботворні мікроби. Неможливо переоцінити ту користь, яку дає нам зелений друг. Але й нам треба його доглядати, допомагати йому. В ім'я нашої радості, в ім'я здоров'я.

А. ЗАРУБА,
ветеран Великої Вітчизняної війни, член УТО
Ново-Празького міжрайвідділу.
Кіровоградська область.

ШЕФСЬКА ДОПОМОГА

Як не прикро, але шефська допомога виробничим підприємствам своїм внутрішнім організаціям, культурно-закладам ще не на досить високому рівні. Це питання поки що не вирішується централізовано.

Буває часто так, що в об'єкті, культурно-закладі з'являються водопровідні труби, протікають труби та інше, а відремонтувати нікому. От і доводиться керівникам цих організацій шукати спеціалістів десь на стороні, переплачувати їм, до того ж в обхід закону. А що роботу могли б і повинні, на мою думку, виконати спеціалісти з певного підприємства без особливих збитків для виробничих планів. Тим більше, що працівників даного підприємства обслуговує саме цей

культурозаклад чи об'єкт. А для цього немає умов — відсутня майстерня, бракує найпростішого обладнання, потребує кваліфікованого нагляду, вчасного ремонту. Для нас велика проблема.

Багато років нашому будинку відпочинку надавав шефську допомогу завод «Промарматура» в той час, як цим питанням повинні займатись Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт», адже саме його працівників ми обслуговуємо.

За останні два роки в

цьому плані вже є відчутні зрушення. В 1985 році, наприклад, робітники «Контакту» відремонтували котельню, пральню, холоднодильні установи, чимало іншого обладнання. Все це виконано в минулому році виконано реконструкцію оранжереї. При цьому слід зазначити, що роботи виконувались якісно і вчасно. Сумлінно поставились до виконання робіт начальник цеху М. Кузніченко, електрозварювальник А. Михеїв, слюсарі П. Єрьомін і М. Фесенко.

На мою думку ось таку взаємодопомогу, промислових підприємств не виробничим установам слід підтримувати і заохочувати.

В. ОВЧАРЕНКО,
директор будинку відпочинку «Сосновий бір».

Після німецько-фашистського нападу на нашу країну в 1941 році багато нечужих разом зі своїми колективами було евакуйовано в тил. З індустріального Харкова в Нижній Тагіл прибув ешелон з устаткуванням заводу. Серед колективу був і Степан Омелянович Ільченко. Він став працювати на новоствореному заводі багатостатковим. У 1942 році його за ударну працю було нагороджено Орденом Трудового Червоного Прапора.

Після закінчення війни Степан Омелянович повернувся до Києва. Вийшовши на заслужений відпочинок, він продовжує працювати слюсарем на Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт».

Надія Романівна Шупенко у війну працювала на швейній фабриці у Нижньому Тагілі — шила обмундирування для потреб фронту.

Обох їх нагороджено медалями «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років».

Нещодавно в будинку відпочинку «Сосновий бір» відбулася їхня зворушлива зустріч. Вони розповіли відпочиваючим про свій трудовий внесок у розгром ворога.
Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

